

„Však to nie je naozajstná pílka?“ opýtala sa Lily pochybovačne a pozerala na predmet, ktorý Daniel zdvihol hore. Vyzerala naozajstne. Bola čistejšia a žiarivejšia ako väčšina nástrojov, ktoré používali kulisári, ale rovnako ostrá. Zlomyselne žiarila.

„Och nie, je celkom naozajstná,“ uistil ju radostne Daniel. „Musí byť, Georgie sa s ňou bude prechádzať v obecenstve tak, aby si ju mohli skontrolovať.“

„Tak potom ako...?“ ustarostene sa na neho pozerala Lily. „Nechceš odo mňa, aby som urobila nejaké kúzlo, však?“ opýtala sa podozrievavo.

„Zbláznila si sa?“ zdvihol Daniel obočie. „Po tom, ako sa tu minulý týždeň zjavili Kráľovnini muži, aby nás vypočúvali? Skoro nás zatkli za zakázanú mágiu, Lily, nie som taký hlúpy. Pohybujeme sa na ne-

bezpečnej pôde. Nie, je to čisto len trik. Ilúzia. Inými slovami, skrz-naskrz podvod.“ Zaškeril sa a vymenil si hrdý pohľad so Samom, kulisárom, ktorý zostrojil Miznúcu skriňu, ktorá ich vystúpenie preslávila. „Je to geniálne, naozaj geniálne. Odhalíme to túto sobotu večer. V sobotu vždy býva dobré obecenstvo.“ Potom si vzdychol a s láskou pohladil drevený vynález pred nimi. „Ale bude to fungovať len s niekým, kto je taký malý ako ty, Lily.“ Pozrel na jej sestru Georgie a premeriaval si ju. „Možno by si sa tam akurát zmestila, ale ty si o dosť vyššia ako ona. A všetky dievčatá z baletnej skupiny sú privysoké, nie je možné, aby sa im to podarilo, hoci teraz, keď sme všetci populárni, sa ma neprestávajú pýtať, či nepotrebujem o niečo skúsenejšiu pomocníčku. Nie, chystám sa poobzerať po niekom v tvojom veku.“

Lily ohrnula nos. „A predpokladám, že potom nebude dostávať jesť.“

Daniel prikývol. „Pravdaže, prípadne nie primného,“ povedal celkom vážne. „Bolo by to nanajvýš nešťastné, keby sa zasekla.“ Potom žmurkol. „Och. Ty si žartovala.“

„Ešte si nenašiel niekoho vhodného?“ opýtala sa s obavami Lily. „Už čoskoro musíme odísť. Myslela som, že už budúci týždeň, len čo nájdeš dievčatá, ktoré nás nahradia. Z divadelnej agentúry tu nebol nikto?“

„Boli nepoužiteľné,“ povedal znechutene Daniel. „Mal som pohovor s piatimi dievčatami. Keď som im ukázal skrine, všetky bez výnimky urobili len to, že sa zachichotali a povedali, že je to nemožné.“ Ustarostene sa na ňu zamračil. „Keby ste tak mohli zostať. Vy obe. A nielen kvôli vystúpeniu. Alebo ak aj musíte ísť, stále nerozumiem tomu, prečo by ste nemohli utiecť do Európy. Vôbec sa mi nepáči myšlienka, že by ste mali byť niekde v Anglicku odkázané samy na seba, kde vás každú chvíľu môžu objaviť a zatknúť.“

Lily si povzdychla. „Boli sme odkázané samy na seba už predtým, a nič sa nám nestalo.“

Sam zafučal a Daniel nazlostene zalomil rukami. „Pretože ste skončili tu! Len náhodou ste sa dostali do divadla, kde polovica z nás nenávidí Kráľovniných mužov ešte viac ako vy čarodejníci.“ Úzkostlivo sa na ne díval. „Len mi povedzte, že mám prestať hľadať nové dievčatá na výstup. Len zostaňte s nami, tu, kde ste v bezpečí.“

„Ale nie sme!“ zachvela sa Georgie. „Mama už za nami poslala Marten. A viem, že hneď po nej nás už bude naháňať samotná mama.“

„Nemôžeme zostať dlhšie na jednom mieste,“ súhlasila Lily. „A musíme vládvať bojovať proti mame.“ Preglgla. „Keď nás nájde.“ Bola si takmer istá, že jedného dňa, a bude to už čoskoro, sa to mame podarí. „To, že

tu zostaneme, Daniel, nám nepomôže sňať kúzlo, ktorým mama opantala Georgie.“ Zachvela sa. „Teraz, keď som videla kráľovnú Sophiu, vyzerajú mamine plány ešte horšie. Čiastočne jej rozumiem – chcem tým povedať, že nenávidím, čo kráľovná urobila. Nielen preto, že uvrhla do väzenia nášho otca, ale že zo mňa a Georgie a všetkých ďalších čarodejnických detí urobila niečo, čím nie sme. Zabránila nám, aby sme boli samy sebou. Pre Dekrét sme museli zaprieť svoju jedinečnosť. Ale ja ju nechcem zabiť. Daniel, mama chcela použiť Georgie na zavraždenie kráľovnej. Chce prinavrátiť mágiu. Vrátiť čarodejníkom moc, akú mali pred stáročiami, kedy ľudia našej rasy lietali na drakoch a všetci boli nesmierne bohatí. Ona už viac nezostane ticho, zavretá v ústraní Domu radostnej mysle. Myslím, že mama je šílená,“ dodala potíšku. „Dohnal ju k tomu ten pobyt na ostrove, keď ho celý ten čas nesmela opustiť.“ Ona má naozaj v úmysle zabiť kráľovnú a tie kúzla majú nejakým spôsobom Georgie donútiť, aby to vybavila za ňu. Bez boja sa jej nevzdá.“

„Ani teba,“ dodal tichý chrapľavý hlások. „Teraz má plány aj s tebou, nezabúdaj na to.“

Pred útekem Lily a Georgie žili odlúčené od sveta, len so svojou mamou a s nemnohým, veľmi dobre plateným služobníctvom. Dievčatá utiekli z Radostnej mysle, keď zistili, že ich mama drží Georgie už celé roky v zakliatí a cvičí ju pritom v rôz-

ných čaroch, ktoré ešte stále nedokázali pochopiť. Temné kúzla, ktoré sa Georgie učila, boli stále zavreté v jej vnútri, ale nefungovali tak dobre, ako mama chcela. Bola väčšmi a väčšmi nazlostená na Georgie, ktorá bola čoraz smutnejšia a tichšia, ako ju kúzla okrádali o dušu.

Potom dievčatá náhodou začuli, ako mama hovorí svojej slúžke Marten, že Georgie je už pre ňu nepoužiteľná. Chystala sa jej zbaviť – pretože má niekoho iného. Obe sestry nevedeli, čo to znamená, ale potom objavili album s fotografiami so smutnou malou zbierkou obrázkov svojich dvoch starších sestier – ktoré nedorástli do vyššieho veku ako Georgie. Ani ich mágia mamu neuspokojila. Georgie a Lily nemali nijakú inú možnosť, len utiecť.

Lily zdvihla Henriettu a pritúlila si ju k sebe. Na hladkej kožušinke a spoľahlivom tlkote srdca čierneho mopslíka bolo niečo upokojujúce, aj keď hovoril tie najznepokojujúcejšie veci. Už len holá Henriettina existencia robila Lily šťastnejšou – psíka stvorila ona sama alebo ho vyvolala, sama si nebola istá, čo z toho, z portrétu svojej pratety Arabel, ktorý bol na chodbe v dome. Ten teraz, bez čierneho psíka, ktorého predtým držala Arabel, rozhodne vyzeral nevyvážene. Aj Arabelin výraz sa zmenil. Silne naznačoval, že keby mohla vyjsť z maľby a svoju praneter dostať do rúk, vykrútila by jej krk.

„Ja viem...“ zašepkala. „Stavím sa, že keby mohla, radšej by použila Georgie. Pri mne bude musieť začať so všetkým odznova.“

„Teba chce preto, lebo Georgie nie je dosť dobrá,“ povedala opovržlivo Henrietta.

Georgie zakašľala. „Keby si náhodou zabudla, tak ja som tu,“ povedala sladko. Nie vždy vychádzala s Henriettou, ktorá si o nej myslela, že je slabá. Nanešťastie, Lily s ňou občas musela súhlasiť. Vrucne ľúbila Georgie, ale na jej veľkej sestre sa prejavovali črty slabosti.

„Nezabudla.“ Henrietta vyčkávala a hľadela na Georgie, pre prípad, že by sa chystala niečo namietnuť, ale Georgie len zružovela a vyzerala sklúčene.

„Keď sme boli v Radostnej mysli a mama ťa učila kúzla, tak nefungovali, ale teraz fungujú! To je ten problém!“ upozornila ju Lily. „Tá vlčia obluda, ktorú si urobila, bola taká dobrá, že ťa skoro zjedla, a Marten roztrhala na franforce.“

„Mňa tiež,“ prikývla Henrietta.

Bez toho, aby si uvedomovala prečo, Lily odjakživa neznášala slúžku svojej mamy Marten. Zistenie, že stvorenie v čiernych hábách nie je človek, nebolo teda žiadnym strašným prekvapením. Marten bola dielom tisícov a tisícov dômyselne navrstvených kúziel. Umeleckým dielom jej matky.

Umelecké dielo ich nasledovalo do Londýna ako

nejaký čarodejný stopovací pes. Marten sledovala čuchom stopy kúziel, ktoré mama dievčat vplietla do Georgie. Mala ich dovliecť späť. Vtedy mama takmer zlomila nad Georgie palicu, ale v nej už začala fungovať mágia a pri každej príležitosti z nej unikala von. Nebolo to nejako často. Georgie zamkla mágiu hlboko do seba, pretože bola vydesená z toho, čo by ňou mohla spustiť.

Bola to výlučne mamina chyba, že stratila Marten, pomyslela si Lily a v duchu sa usmiala. O pár dní neskôr sa to už zdalo takmer zábavné. Ale vtedy, keď musela stáť a dívať sa, ako sa jej sestru snažia odvliecť a ako ju Martenine tmavé pazúry bodajú do hrdla, to vôbec zábavné nebolo. Potom z vydesenej Georgie mimovoľne vyhrkli kúzla, a bola to mami-na vlastná mágia, čo zničila jej služobnicu. Mohutný vlk, stvorený londýnskym prachom a pramienkom krvi z Georginho doškriabaného hrdla. Šedo-červená beštia sa obrátila na Marten a driapala kusy zelenkavého mäsa stvoreného kliatbou, až kým z nej nezostala len kôpka tmavého šatstva a šušťavý prach.

Henrietta však bola vlkom dosť pobúrená, pretože to bol v podstate len oveľa väčší pes ako ona, a to sa dotklo jej pýchy. „Niet pochýb, že kúzla sú v nej, v jej vnútri. Ale ona nevie, čo s nimi robí! Všet?“ dodala smerom ku Georgie a ticho štekla do lemu jej sukne.